

Ikt.sz.: STB/132-1/2012

STB-35/2012. sz. ülés
(STB-92/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Sport és turizmusbizottságának**
2012. december 10-én, hétfőn, 8 óra 36 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 520. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a 2012. évi nagy horderejű sport- és turisztikai rendezvények finanszírozásáról</i>	5
<i>Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.) szóbeli tájékoztatója</i>	5
<i>Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek, megjegyzések</i>	6
<i>Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai</i>	7
<i>Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.) válaszai</i>	8
<i>További kérdések, válaszok</i>	9
<i>Szavazás a tájékoztató elfogadásáról</i>	11
<i>Tájékoztató a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség tevékenységéről, fejlesztési elképzeléseiről</i>	11
<i>Krivács András, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnökének szóbeli tájékoztatója</i>	11
<i>Kérdések, észrevételek, vélemények</i>	14
<i>Krivács András, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnökének válaszai</i>	18
<i>Szavazás a tájékoztató elfogadásáról</i>	20

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a 2012. évi nagy horderejű sport- és turisztikai rendezvények finanszírozásáról

Előterjesztő:

EMMI Sport Államtitkárság képviselője

Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes, MT Zrt.

2. Tájékoztató a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség tevékenységéről, fejlesztési elképzeléseiről

Előterjesztő:

Krivács András elnök, Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Szalay Ferenc (Fidesz), a bizottság elnöke

Lasztovicza Jenő (Fidesz), a bizottság alelnöke

Zakó László (Jobbik), a bizottság alelnöke

Hadházy Sándor (Fidesz)

Kovács Ferenc (Fidesz)

Kovács Péter (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Törő Gábor (Fidesz)

Vincze László Mihály (Fidesz)

Horváth András Tibor (MSZP)

Szilágyi György (Jobbik)

Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Becsó Zsolt (Fidesz) Kovács Péternek (Fidesz)

Horváth Zoltán (Fidesz) Szalay Ferencnek (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) megérkezéséig Lasztovicza Jenőnek (Fidesz)

Vincze László Mihály (Fidesz) megérkezéséig Törő Gábornak (Fidesz)

Bús Balázs (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP) Kovács Ferencnek (Fidesz)

Pál Béla (MSZP) Horváth András Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.)

Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

Krivács András, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 36 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SZALAY FERENC (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Elkezdjük munkánkat. Határozatképesek vagyunk. Gondolom, mindenki megkapta a napirendi sort. Kérdezném, hogy van-e a napirendi sorhoz hozzáfűznievaló, kérdés, vélemény? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, szavazzuk meg, hogy tárgyalhassuk! *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk a napirendi sort.

Tájékoztató a 2012. évi nagy horderejű sport- és turisztikai rendezvények finanszírozásáról

Az első napirendi pontunk: Tájékoztató a 2012. évi nagy horderejű sport- és turisztikai rendezvények finanszírozásáról. Köszöntöm Horváth Gergely vezérigazgató urat és Szekeres Pál államtitkár urat. Melyikük kívánja kezdeni?

Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.) szóbeli tájékoztatója

HORVÁTH GERGELY vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Sok szeretettel köszöntöm önöket. A Turizmus Zrt. mint a Sport Nagyköveti Program egyik társgazdája, az Emberi Erőforrások Minisztériuma sport államtitkárságával közösen, 2008-ban indította el ezt a programot, ahogy az összefoglalóban is látszódik, és úgy gondoljuk, hogy a Sport Nagyköveti Program sokkal sikeresebb a Konferencia Nagyköveti Program mellett.

Amit az idei évben kiemelnék, az az, hogy tovább folytattuk ezt a tevékenységet. A minimum 300 fős részvételt biztosító nemzetközi sporteseményekre lehetett pályázni, az érdeklődés nem lankadt jelentősen, elég sok rendezvényre, későbbi sporteseményre pályáztak a sportszövetségek. Hozzá kell tennem, hogy itt hál' istennek a sportszövetségek nagyon aktívak, sokkal könnyebb helyzetben vagyunk, mint a Konferencia Nagyköveti Programban, ahol egy tudományos társaságot kell meggyőzni arról, hogy Magyarországra próbálják a jövőben csábítani, hozni azokat a tudományos konferenciákat, mint ahogy a sporteseményeket. Így ez ügyben a kollégáimnak sokkal könnyebb dolga volt.

Ez 2010-ben forráshiányra hivatkozva nagyon lecsökkent, ezért 2011-ben elkezdtük. Tavaly összesen 22 darab pályázat érkezett be, ebből 15 pályázatot támogattunk, és ebből 11 darab rendezvényt sikerült elnyerni. Az idei évben eddig 9 beérkezett pályázat volt, ebből több mint 8 pályázatot támogattunk, és 4 már biztosan megnyerésre került, illetve a hétvégén csak a sajtóból értesültünk, hogy a 2017-es európai ifjúsági olimpiai fesztiválnak volt a prezentációja 8-án, és állítólag nagyon pozitívan sikerült, tehát bizakodhatunk benne, hogy a 2017-es - ami egy nagyon nagy rendezvény lesz - megrendezésre kerül.

Ahogy látszik a táblázatból, az alábbi események már biztosan Magyarországon kerülnek megrendezésre, ezek mind jövőbeni események. A Turizmus Rt.-nek sajnos, nincsen olyan forrása, olyan ablaka, ami idejéig, ami meglévő rendezvények támogatására szólna, így mi támogatást nem tudunk nyújtani. Itt mi a rendezvények elnyeréséhez adunk támogatást, a későbbi eseményekre, és ebből látszik, hogy a 2013-2014-es év nagyon gazdag lesz nagy sportrendezvények tekintetében, és körülbelül ott voltak azok a nézőszámok is, amelyek mind külföldi, mind belföldi nézőszámokat jelentenek, amelyekből a látogatók számának, és ezáltal a vendégek, illetve a vendégéjszakák számának a komoly növekedésében bizakodhatunk.

Ahogy említettem, nekünk támogatásunk sajnos, nincsen, bár bizonyára nemcsak a profi sportban, de akár az amatőr sport szintjén is rengeteg olyan rendezvény lehetne, amire lehetne pályázni, azonban ezeknél mindegyiknél alapdíjakat kell fizetni a szervezőknek.

Sajnos, erre nekünk nincs költségvetési forrásunk, holott úgy gondoljuk, csak a turisztikai bevételekből egy utófinanszírozással ezeket lehetne támogatni. Bőven megtérülne az államnak, ez egy befektetés lenne. Egy konkrét példát hadd mondjak, az orvosok olimpiája, ami egy abszolút magánkezdeményezés, minden évben a világ más része pályázik rá, a tavalyi évben ez Mallorcán volt, a jövő évben Törökországban lesz. Itt például 200 ezer euró az a regisztrációs díj, amennyiért megkaphatná Magyarország. Lévén, hogy ez egy abszolút amatőr sportrendezvény, nem volt, aki vállalja ezeket a költségeket.

Úgy gondolom, hogy a jövőben, amennyiben a költségvetési helyzet lehetővé teszi, mi nagyon szívesen vállalnánk azt a részt, hogy utólagos elszámolással, konkrétan a vendég, vendégéjszaka, bevételi számok alapján támogatást nyújtanánk. Ugyanis ahogy említettem, itt kiszámoltuk, itt csak a szállásdíj-bevétel például ebben az egy esetben több mint 4 millió euró lenne, az egyéb költségekről nem is beszélve, melynek csak az áfája több mint egymillió euró lenne. Tehát látnánk ennek realitását. Köszönöm szépen. Átadnám a szót Szekeres államtitkár úrnak.

Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én egy nagyon rövid kiegészítést tennék, hogy nekünk miért fontos ez a program. Egyrésztől azok az események, amelyeket szeretnénk elnyerni, egyre professzionálisabb előkészítést igényelnek, és nagyon sokszor az adott szövetségnek arra nincsen lehetősége, pénzügyi forrása, hogy azt az adott eseményt olyan módon prezentálja, olyan módon kandidálja, hogy legyen esélye.

A másik pedig, hogy amennyiben van egy ilyen hosszú távú előretételezés, akkor az állami költségvetést sokkal jobban lehet tervezni. Tehát látjuk már a pályázat kezdetén azt, hogy milyen eseményt kívánnak megrendezni. Hogy melyiknek a kandidálását támogatjuk, melyiknek nem, a bírálóbizottságban lehet ilyen típusú döntéseket hozni, és sokkal gördülékenyebben és sokkal jobban elő lehet készíteni ilyen alapon egy hazai világversenyt. Úgyhogy ez egy fontos program, és szeretném bejelenteni, hogy tervezzük ezt folytatni a jövő esztendőben is, tehát a költségvetésbe beterveztük azt az összeget, hogy tudjuk folytatni ezt a programot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdések, vélemények? Szilágyi úr!

Kérdések, észrevételek, megjegyzések

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Csak egyetlenegy megjegyzés, hogy esetleg szélesíteni lehetne az együttműködést új résztvevőkkel, gondolok itt két dologra. Az egyik dolog, hogy megkeresni azokat a részeket, amelyek mondjuk egyelőre még programterületen vagy kandidálás esetén sem vettek részt, gondolok például Budapest fővárosra, ahol konkrétan tudom, hogy most alapít meg a főváros egy céget, ahová kiviszi például az összes sportcélú ingatlanját. Ki akar dolgozni a főváros, Budapest Önkormányzata egy sportkonceptiót, ami jó lenne, ha egy olyan sportkonceptió lenne, ami összhangban van az állami sportstratégiával, és akár egy hármas együttműködésben a kormány, Budapest és mondjuk az adott szövetség együtt pályázna és megfelelően elosztaná már akár a költségeket is, akár a bevételeket, ha mondjuk ezzel bevételeket generálnak.

A másik dolog, amit meg szeretnék említeni, hogy a múltkor volt itt körünkben Gyulay Zsolt, aki a Forma-1-es terveket fejtette ki a következő évekre. Amennyiben sikerül szerződést kötni, akkor felmerül az a lehetőség, hogy a Forma-1-hez kapcsolódóan nem nagyon vannak kiegészítő programok azoknak a turistáknak, akik fizetőképes turisták és itt

vannak Magyarországon, esetleg itt is lehetne azon gondolkodni, akár szintén együtt a fővárossal, hogy hogyan lehetne szélesíteni a programok körét. Csak ennyi. Köszönöm.

ELNÖK: Egyéb kérdés, vélemény? *(Nincs jelzés.)* Hadd kérdezzem meg, hogy az anyagban, amit az államtitkárság adott le, abban mondjuk nem szerepel az, hogy összesen mennyit fordítottunk, illetve mennyit szeretnénk majd fordítani esetleg a kiemelt jelentőségű rendezvények szervezésére. A másik, hogy van-e gondolat az ügyben, hogy mit szeretnénk generálni mi? Tehát milyen olyan versenyek vannak, amelyeket mindenképpen szeretne támogatni az állam az államtitkárságon keresztül? Tehát ne csak várjunk, hogy ki, mit szeretne rendezni, hanem hogy mi az, amit mi mindenképpen meg akarunk rendezni, a Forma-1 egy jó példa erre, azt mindenképpen meg akarjuk, például az atlétikai Grand Prix, vagy van-e valami, amit mindenáron, mindenképpen megrendeznénk?

A harmadik, hogy a Sport Nagyköveti Program és a sportturisztikai gondolataink mikor fognak tudni találkozni? Tehát mikor van az a pont, amikor egy tervezett stratégiában a sportturisztika is megjelenik, hogy aztán menjünk abban is tovább, hogy lehet, hogy nemcsak versenyeket kell rendezni, hanem mondjuk edzőtáborokat hozni az országba. A múltkor beszéltünk erről, amikor az öt sportág beszámolt. Köszönöm.

Szekeres Pál helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az idei esztendőben 713 millió forint áll rendelkezésre, a jövő esztendőre pedig 642 millió forintot terveztünk. De ott van egy olyan kötelezettség a jövő évben, amit az idei évben már kifizettünk.

A Forma 1-gyel és Budapesttel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy a Forma-1 azért pont amiatt, mert nincs magyar sportoló sajnos a versenyrendszerben, inkább egy turisztikai jelentőségű esemény, mint sportjelentőségű esemény. A filozófia, amiért itt van az esemény, az jóval inkább turisztikai vonzatú, mint sportvonzatú. Ennek ellenére nyilvánvalóan a világ legnagyobb száguldó cirkuszáról beszélünk, és nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a Forma-1 itt van. Mi még jobban örültünk abban az időben, amikor volt magyar versenyző, tehát ezt az álmod azért tartjuk fenn magunknak.

Budapesttel kapcsolatban úgy gondolom, hogy ez egy jogos észrevétel, de azt ne felejtjük el, hogy a világbajnokság-versenyek 99 százalékában a sportszövetség a pályázó. Tehát csak olyan egészen kimagasló jelentőségű eseményeknél kell az adott településnek a hozzájárulása, kötelezettségvállalása, ahol nagyon komoly beruházásokra van szükség. Tehát mondjuk például egy olimpia pályázathoz nemcsak a kormány, hanem a főváros garanciája is kellene. Vagy ha a korábbi kandidálásra gondolunk, volt az AGFIS világbajnokságok kapcsán is egy fővárosi garancia. De én ezt egy abszolút jó észrevételnek tartom, tehát meg fogjuk akkor keresni azokat a településeket is, akiknél ilyen kiemelkedő jelentőségű események nagy gyakorisággal kerülnek megrendezésre, hogy legyen egy szorosabb együttműködés.

Ha jól tudom, nem tartalmaz összesítő számot, de ez a következő napirend, arra még akkor ne térjünk rá, ugye, a kiemelt hazai világeseményekre. Elnök úr, arra vonatkozott a kérdés...

ELNÖK: Most ez a napirend van.

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akkor egybevettem a kettőt? Jó. Akkor arról mondanék néhány kiegészítő gondolatot. Ez alapvetően három csoportnyi esemény. Az egyik csoportnyi esemény az Európa-bajnokságok és olyan világesemények, amelyek a regisztrációs rendszeren keresztül egyszeri események, a másik csoport a kiemelt sportágak folyamatosan megrendezésre kerülő hazai világbajnokság-versenyei.

Azt, hogy egy olimpiai évben ennek milyen jelentősége van, azt hiszem, azt nem is kell kihangsúlyoznom, hanem bár mondjuk fájó szívvel mondom, hogy a női törözőink pont itthon nem tudták a magas labdát kihasználni, hiszen a francia csapatot kellett volna legyőzni, és akkor ők is kint vannak az olimpián, és úgy gondolom, hogy a csapatnak, ha kikerült volna az olimpiára, lett volna éremesélye.

A harmadik kupacba tartoznak azok a kvázi egyedi támogatások, amelyek nem egy regisztrációs folyamaton keresztül érkeztek a rendszerbe, hanem sajnos, kialakuló negatív európai trendként úgy is nyerünk meg világversenyeket, hogy más lemondja. Ilyen típusú világesemény volt a nagyon sikeres debreceni úszó Európa-bajnokság, ahol önök közül is jó néhányan lenn voltak. Úgyhogy ilyen események vannak, és jelzi azt is, hogy az olimpia esztendeje mennyire az egy világverseny felé tolja ezt. Nagyon sok sportágban se EB, VB meg természetesen nincsen, ezért a 2012-es esztendő nem arról szólt, hogy világbajnokságok és Európa-bajnokságok nagy számban kerülnek megrendezésre hazánkban, hanem hogy nagyon sok más egyéb esemény is belefér. Így például a Gyulai István atlétikai nagydíj, ami az augusztus 20-ai eseményekkel együtt került megrendezésre.

Illetve olyan utánpótlás-versenyek is kaphattak támogatást, mint például az öttusa ifjúsági világbajnokság vagy a junior öttusa Európa-bajnokság, illetve az idei esztendei költségvetésünk tartalmazza a kosárlabda EB jogdíját is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ehhez van-e kérdés, hozzáfűznivaló? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, erre hadd mondjam, hogy ha lehet kérni, akkor legközelebb egy olyan beszámoló jöjjön, amiben nemcsak az van benne, hogy hány forintba került, hanem hogy ez hogyan térült meg, mennyi versenyző vett részt rajta, körülbelül milyen eredmények születtek, hány néző nézte ezt meg, az összköltségvetéshez képest milyen arányú volt az állami támogatás.

Tehát nem baj, ha egy kicsit bővebb információ is rendelkezésünkre áll. Csak a női kosárlabda EB kandidálását tudom mondani, nem tudom, hogy hány oldalban kellett bemutatnunk, hogy mit szeretnénk. Itt meg egy megtörtént valami van, nem baj, ha a bizottság egy kicsit tud arról, hogy mi mindent támogattunk ilyen kis pénzből. Tehát egy ilyen két és fél oldalas anyag nagyon jó, mert gyorsan át lehet olvasni, de egyébként az nem baj, hogy ha egy kicsit többet tudunk ezekről a kérdésekről.

Van-e más? Horváth úr!

Horváth Gergely vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.) válaszai

HORVÁTH GERGELY vezérigazgató-helyettes (Magyar Turizmus Zrt.): A többi felvetésre itt két dolgot szeretnék megjegyezni. A múltkor volt szerencsém nekem is a Formula-1-es beszámolót végighallgatni, ott egyet hiányoltam, hogy nem került szóba nevezetesen az, hogy csak az idei évben 35 százalékkal több külföldi vendég volt. Tehát ez egy olyan szám volt, ami szinte rekordnak számítható külföldi jegybevétel-értékesítés volt, amelyek a szállodai mutatószámokban, abban a három napban nagyon komolyan meglátszódtak Budapesten hál' istennek. Illetve elnök úr felvetésére: tehát a sport államtitkárságon ez a programunk profi sportra van, ami turisztikai szempontból természetesen az egyik legfontosabb, és ahogy említettem azt az egy példát, például az amatőr orvosok olimpiáját, nagyon sok olyan nem profi sport van, amelyet nem dolga egy államtitkárságnak támogatni, de lehetőség lenne, amiben jó volna továbblépni.

Az egyik ilyen az edzőtábor, ahol szintén jók Magyarország adottságai. Természetesen vannak olyan sportágak, ahol a profi sportban is nagyon jó edzőtáborozási lehetőségek vannak, ez ügyben elindultunk, egyeztetünk már az államtitkársággal. Egy fél évvel ezelőtt elindult egy sportkataszter felmérése a NUSI-val közösen, szeretnénk egy olyat, ahol a turisztikai kínálat fel van térképezve és piacra tudjuk segíteni, ez ügyben is egy olyan kézikönyvet vagy katasztert létrehozni, amivel tudunk célpiacokon megszólítani embereket,

hogy mi vendégekként gondolkodunk, de hogy a sportolók jöjjenek Magyarországra edzőtáborba, különböző okoknál fogva.

De a harmadik terület tényleg ez az amatőr terület, ahol igenis, úgy gondolom, hogy jóval nagyobb lehetőségek vannak. Nyugat-Magyarországon divat, egyébként nagyon sok osztrák amatőr sportegyesület edzőtáborozik itt, ami szintén - most turisztikai szempontból mondom, nem sportszempontból - egy fontos bevételi forrás lehet, és még lehetne belőle előrelépés.

Úgyhogy mi ezt a Sport Nagyköveti Programot természetesen, ahogyan államtitkár úr említette, folytatni kívánjuk, ez elsősorban a profi sportra szól, de teszünk további lépéseket az edzőtáborok ügyében, illetve az amatőr sport területén, ahol igenis, van még lehetőségünk.

ELNÖK: Államtitkár úr!

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Egyetértek az előttem szólóval. Az, hogy olyan események is Magyarországra jöjjenek, amelyek mondjuk egyes szakmáknak a világjátékai, van ilyen, a színészek világjátékától kezdve nagyon-nagyon sok esemény, ez egy újfajta megközelítés a tekintetben, hogy ez a hazai világvérseny-támogatási rendszer nem erre jött létre.

Tehát ha a turisztika oldaláról meg tudunk egy ilyet fogni és van ilyen közös gondolkodás, akkor természetesen csináljuk együtt, ezzel abszolút egyetértek, de ezeknek az eseményeknek nyilvánvalóan a turisztikai jelentősége és az adott szakmán belüli presztízs-jelentősége jóval nagyobb, mint a sportjelentősége. Tehát ha úgy gondoljuk, hogy ez kvázi „szabadidősport”, akkor nem lenne szerencsés szabadidősport-forrásokat egy olyan több tíz-, vagy több százmillió forintos támogatási igénnyel megjelenő eseményre fordítani, de ha ott ezt másik logikában tudjuk megközelíteni, és a turisztikai jelentőségét hangsúlyozzuk ki, akkor a sport részét mi mögé fogjuk rakni. Ez egy másik megközelítés, úgy gondolom, hogy ezt ki kell elemezni, ki kell értékelni, hogy ebben milyen lehetőségek vannak.

ELNÖK: Van-e hozzáfűznivaló? Szilágyi úr!

További kérdések, válaszok

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Azért örülök neki, hogy említette az edzőtáborokat és a külföldi lehetőségeket, mert tudomásom szerint az NSK-nál most már több mint egy éve elindult egy hasonló projekt, ahol keresik azokat a lehetőségeket, hogy az edzőtáborozásra ide lehetne hozni embereket, keresik azokat a külföldi kapcsolatokat, amelyekkel szorosabbá lehet tenni. Tehát végre akkor esetleg kormányzati szinten is segítséget tudnak ehhez kapni, hiszen csak két példát hadd említsek.

Az egyik, hogy nem tudom, mennyire köztudott, de én óriási sikernek tartom, hogy a Testnevelési Egyetem aláírt Indiával egy olyan megállapodást, ami alapján az elitképzést Magyarországon csinálják, ez szerintem egy óriási siker. Ennek a mentén is tovább lehetne menni, de vannak olyan furcsaságok is néha, hogy például most egy újabb külföldi szerződés aláírásánál, ahol magyar tanárok mentek volna ki egy bizonyos országba a magyar testnevelési kultúrát tanítani, ez most meghiúsulni látszik, hiszen a jogi osztály véleményezése alapján szellemi terméknek minősülne, és szellemi terméket nem lehet kivinni Magyarországról.

Én ezt furcsának tartom, tehát ebben például biztos, hogy kormányzati szerepvállalásra lenne szükség, hátha akkor, ha kormányzati szerepvállalás van, akkor könnyebben lehet kapcsolatokat teremteni. De ott is nagyon-nagyon sok olyan projektet megpróbáltak elindítani, amelyekhez hozzátartozik az is például, hogy amikor állami delegációk mennek külföldre, erre is volt példa, akkor lehetőség szerint azok a sportszakemberek, akik ezzel

foglalkoznak, esetleg helyet kapjanak ezekben a delegációkban. Volt már rá példa, hogy kormánybiztos úr nem tudott kiutazni, mert lehúzták a listáról, inkább mások mentek, ahol pedig sportkapcsolatokat lehetett volna építeni Magyarország számára.

Tehát én ennek is örülök és nagyon jó iránynak tartom, amit hallottunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más? *(Nincs jelzés.)* Az edzőtáborokhoz, illetve az egyéb lehetőségekhez: ha most beindulunk mondjuk létesítmény-fejlesztésben a társaságiadó-forrásokból, rengeteg olyan pálya, csarnok fog megépülni, ahová lehet hozni magas minőségi igényű, bármilyen sportágat edzőtáborozni.

A másik: egyszer itt a bizottsági ülésen volt egy holland úriember, aki a kempingekről beszélt, az ötcsillagos kempingek és a kerékpáros-turizmus lehetőségeiről. Azt gondolom, hogy ha a Kerékpáros Szövetség gondolatait az ember elolvassa, akkor a Kerékpáros Szövetségről nemcsak az lenne, hogy pályakerékpár meg országúti kerékpárverseny, hanem rengeteg turisztikai gondolat fogalmazódik meg a kerékpárosok fejében.

Tehát azért kezdtem ilyen messziről, mert én azt gondolom, hogy akár a beszámolóban is nagyon jó, hogy a versenysport támogatása megjelenik, de amit államtitkár úr mondott, hogy a szabadidősport és turisztikai támogatások összhangját egy kicsit jobban kellene megtalálni, szerintem nagyon-nagyon komoly lehetőség van benne, akár nemzetközi szinten is.

Az, hogy a testnevelő tanárokat kiengedik vagy nem engedik, ez egy érdekes kérdés, mert a szaktanárokból nem tudom, hogy hányan járnak a világot, és elmondják, hogy hogyan oktatjuk a kémiát, hogy igazából a testnevelést miért nem lehet, én ezt fel nem tudom fogni. Nem tudom, államtitkár úr, ezt majd meg kell nézni. Az biztos, hogy az edzőink közül viszont nem kevesen elmennek az országból és viszik a szellemi terméket. Egyébként egyszerű munkavállalónak tekintik őket nyilván, mert ha egy lakatos elmehet mondjuk hegeszteni, akkor nyilván egy edző is elmehet edzést tartani, meg kellene itthon egy kicsit jobban becsülni, erről szólna az edzői életpályamodell, amit szintén a társadalmon keresztül jelentősen meg lehetne valósítani.

Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Ha már szóba került, csak azért, hogy konkrétan elmondjam, ez Szingapúrral egy három éve történő tárgyalás, két és fél hónapra mentek volna ki a Semmelweis Egyetem tanárai segíteni és azon bukott meg – egyelőre úgy néz ki, hogy azon bukik meg -, hogy jogi értelmezés alapján szellemi terméknek minősülne, nem lehet kimenni. Sőt, azon bukott meg, hogy mivel Szingapúrban lenne ez a képzés, ezt problémának tartották, hogy a szingapúri jog vonatkozzon erre, és ne a magyar jog.

Egyszerűen nonszensz felvetések voltak, pedig szerintem ez akár sportdiplomáciailag sem lett volna egy hátrányos dolog. Ennyi volt a történet végül is, és itt tart jelenleg.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr!

SZEKERES PÁL helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ennek a szingapúri történetnek utánanéznünk, de azért azt tudni kell, hogy a korábban Testnevelési Főiskolának hívott, mindannyiunk által TF-nek hívott oktatási intézménynek komoly, nagy nemzetközi híre és presztízse van. Tehát számos nagy ország, sportnagyhatalom nemzeti válogatottja mellett ott végzett szakember tevékenykedik, és nemcsak olyanok, akik magyar állampolgárként dolgoznak kint, hanem olyanok is, akik külföldi állampolgárként jöttek ide, itt tanultak és visszamentek egyrészt.

Másrészt az idei esztendőben én úgy láttam, hogy nagyon sok külföldi jelent meg a hazai edzőtáborokban, de azért azt ne felejtjük el, hogy vannak olyan sportágak, ahol

kimondottan nem szeretnék, ha idejönnének a külföldiek velünk edzeni, nehogy ellessék a műhelytitkokat. Azt például biztosra tudom mondani, hogy az orosz kardvívó válogatott soha többet nem fog jönni Magyarországra edzőtáborozni, mégpedig azért, mert Szilágyi Áronnal együtt készültek és Áron nyerte az olimpiát. Tehát ott mind a két videomagnó pörgött és mind a ketten elemeztünk, de úgy látszik, hogy mi jobban csináltuk, mert nyert Áron.

Tehát vannak ilyen dolgok is, hogy nem biztos, hogy sportszakmai szempontból az szerencsés. Tehát például kizárt dolognak tartanám, hogy mondjuk egy magyar és egy francia úszóválogatott közösen készülne. De az, hogy ezekbe a táborokba a felzárkózó nemzetek idejöjjenek, tehát most is horvát, szlovák, cseh, román vívókat például láttunk a tatai edzőtáborban közös felkészülésben, és ezek a sportkapcsolatok működnek. Azt gondolom, ott lehetne továbblépni, hogy azok a mondjuk utánpótláskorú labdarúgócsapatok vagy olyan egyéb sportágak, ahol valami jó helyszínt szeretnének kiválasztani, és Nyugat-Európában is azért komoly nehézséget okoz a családoknak az, hogy ezeket a táborokat kifizessék, tehát ilyen szempontból Magyarország egy jó turisztikai, sportturisztikai célpont lenne.

Úgy gondolom, az egy nagyon komoly irány, hogy az utánpótlás-csapatokat megtalálni és idehozni. De mondjuk, ha a nyáron elmegyünk Balatonra, azért látunk szép számmal ilyeneket, de úgy gondolom, hogy a sportcélú fejlesztéseket, akár a tornaterem-építéseket, fejlesztéseket is egy picit ezzel a logikával is meg lehet nézni, hogy az adott településnek, az adott sportegyesületnek lehessen egy ilyen bevételt generálni. Köszönöm szépen.

Szavazás a tájékoztató elfogadásáról

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más? *(Nincs jelzés.)* Köszönjük szépen. Aki a tájékoztatót elfogadja, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* Elfogadtuk. Köszönjük szépen a tájékoztatókat.

Tájékoztató a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség tevékenységéről, fejlesztési elképzeléseiről

A második napirendi pontunk a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség tevékenységéről szóló tájékoztató. Köszöntöm Krivács András elnök urat. Köszönjük az anyagot, és átadnám a szót. Tudom, hogy Nyíregyházáról hajnalban kellett indulni, viszonylag kis hóban...

KRIVÁCS ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke: Meg hideg volt, mínusz 17 fok volt, amikor elindultam.

ELNÖK: Örülünk, hogy ideérkezett. Tessék parancsolni!

Krivács András, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnökének szóbeli tájékoztatója

KRIVÁCS ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség nevében. Engedjék meg, hogy egy pár mondatban bemutassam szövetségünket.

Az alap szövetség 1835-ben alakult Buda-Pesti Pincér Egylet néven, amely 1968-ban kiegészült a szakács szekcióval. 1928-ban csatlakozott a szövetségünk a Szakács Egyesületek Világszövetségéhez, amelynek alapító tagja, jelenleg 93 nemzet a tagja és több mint 10 millió szakember vesz részt a munkájában.

A mi szövetségünk 1200 fővel rendelkezik, aktív korúak, nyugdíjasok, diákok, intézményi és céges tagok. Jelen pillanatban Magyarország legnagyobb gasztronómiával rendelkező és dolgozó szövetsége vagyunk. Szervezeti felépítésünk: 12 bizottsággal és 22

kisebb-nagyobb régióval rendelkezünk, és szakács, cukrász, felszolgáló, bártender, barista és pék szakmákban képviseljük magukat a szakmák szövetségünkben.

Társadalmi kapcsolatainkban megpróbálunk a jó gyakorlatnak megfelelő kapcsolatokra törekedni mind a kormányzattal, mind pedig a többi szervezettel, amelyek a gasztronómiában, a turizmusban tevékenykednek. Szakmai hitvallásunk kimondottan a felnövekvő utánpótlás szakmaszeretetre való nevelése etikai, illetve szakmai szempontok alapján. A hagyományainkat megőrizve, a XXI. századnak megfelelő gasztrokulturális technológia bevezetését tartjuk nyilvánvalóan 2013 legnagyobb munkájának.

Tevékenységünk közé a szakma segítsége, tagjaink képviselete és együttműködés a társszervezetekkel, véleménynyilvánítás hivatalos szervekkel, ilyen például a Parlament Sport és turizmusbizottsága, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, a Magyar Turizmus Zrt., a Nemzetgazdasági Minisztérium, a Vidékfejlesztési Minisztérium, a Mezőgazdasági és Szakigazgatási Hivatal, valamint a Honvédelmi Minisztérium. Itt kimondottan a magyar nemzeti katonai válogatott munkáját szoktuk segíteni. Ők a legjobbak.

A szövetségünknek van kulináris olimpiai csapata, amely Erfurtban most október 6-9. között mérettette meg magát, illetve világbajnokságokon - Luxemburgban, amely egy nagy nemzetközi verseny, világbajnokság - szoktunk szerepelni. 2010-ben volt a legutolsó ilyen világbajnokság, ahol 2200 séfből a magyar séf abszolút első lett, Varga Károly séf, aki jelenleg is Magyarországon dolgozik és minden nap a szakmáért tesz.

Gyerekeket, junior-korúakat készítünk fel, illetve 22 év alattiakat a Worldskills, illetve az Euroskills versenyre, ez is ebben az évben októberben volt, 2 fő, amelyet felkészítettünk pincér, illetve szakács megmérettetésben, a hölgy abszolút harmadik, a fiatalember pedig egy ponttal csúszott le a dobogóról, tehát negyedik lett.

Magyar bajnokságot is rendezünk, ez Culinary Expo néven fut, 2013 tavaszára szervezzük az Expo megtartását, illetve a versenyzést.

A Gasztró Csata, amely egy országos hagyományőrző gasztronómiai nap, nemcsak a szakma képviselőinek, hanem a nagyközönség számára is. Közel 30 nagyon nagy rendezvény és közel 100 rendezvény volt, amelyen a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség szakmai védnökséget vállalt, illetve szervezett. Itt az elmúlt évben a látogatók száma meghaladta az egymillió főt.

Véleményeztük a VIMOSZ-szal együtt, amely nagyon-nagyon fontos volt, az Artisjus 2013. évi díjszabási tervezetét. Aztán a Vidékfejlesztési Minisztérium vendéglátó-ipari termékek előállításának és forgalomba hozatalának élelmiszerbiztonsági feltételeiről szóló 62/2011. rendelet módosításáról szóló rendelettervezetét is véleményeztük.

Elindítottuk 2012-ben a Schnitta Sámuel Országos Tanuló Versenyt, amelyen szakács, cukrász, felszolgáló tanulók vesznek részt öt területi versenyben majd jövő év októberében, országos döntő is lesz.

Említettem az előbb, hogy 2012. október 6-9. között a Nemzeti Válogatott részt vett az erfurti Kulináris Olimpián, és itt nemcsak az MNGSZ nemzeti team-je, hanem a Magyar Honvédség katonai alakulata is részt vett, illetve a bioséfek, hasonló eredményeket értünk el, és amire nagyon büszkék vagyunk, hogy hosszú évek óta kiváló minőségű magyar alapanyagokkal versenyzett elnöki javaslatra a nemzeti team, illetve a katonai team is.

A nemzeti team ezüst-, illetve bronzminősítést, a katonai team pedig pont fordítva, bronz- és ezüstminősítést ért el, a bioséfek pedig bronzminősítést szereztek.

Nagyon-nagyon érdekes ez a verseny, ugyanis egy olimpiáról van szó, ugyanúgy, mint a sportolóknál, négyévente kerül megrendezésre. Itt 110 adag ételt, egy háromfogásos fine dining menüsört kell elkészítenünk, mind a 110 ételnek ugyanolyan minőségben, ugyanúgy kell kinéznie, és azt nem lehet tudni, hogy a zsűri az elsőt, a tizediket vagy a száztizediket fogja értékelni. A mi esetünkben öt értékelés volt a 110 adag ételből, és mind az öt száz százalékpontot kapott.

Amiben elcsúszott az aranyunk, egy pohár ásványvíz volt, ugyanis amikor befejeztük a munkát és tíz perc volt még a komplett versenyből, bekínálták a német szervezők számunkra az ásványvizet, amelyet a kollégáink elfogadtak, és az nem felel meg a nemzetközi előírásoknak, ugyanis a konyhára ismeretlen eredetű ásványvizet, rágót, illetve ételt bevinni tilos. Mínusz 12,5 pontot vontak le, amely már csak az ezüsthöz volt elegendő, úgyhogy ennyit a mi kis diplomáciai kudarcunkról, amelyen 54 nemzet 1400 szakácsa vett részt és 35 nemzeti team mérte össze tudását nap mint nap. Ez összesen több mint 10 ezer fine dining menü volt, amelyet elfogyasztottak ott a nemzetek konyhájában, és a teljes értékelésnél kiemelte a nemzetközi zsűri, hogy a magyar menü, amely egy előételt, egy főételt és egy desszertet tartalmazott, az ötödik legjobb menü volt. Tehát az 54 nemzetből az ötödik legjobb menüt tettük le az asztalra, amely mindenféleképpen az előző évekhez viszonyítva egy minőségi lépés a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetségtől, illetve a csapatoktól.

Egyébként ugyanezen az erfurti eseményen közel 40 egyéni versenyző indult, arany, ezüst, bronz, illetve diploma minősítést szereztek, nagyon-nagyon jól végeztünk, ugyanis a középmezőnynek egy picikét az elején, a 22. helyen végzett a teljes magyar team, ami az 54 nemzetből támogatás nélkül nagyon-nagyon nagy eredmény.

Az előételünkben balatoni fogas, illetve vésztoi kaviár szerepelt, a főételünkben soponyai vad, a desszertünkben pedig a méltán híres pándi meggyet szerepeltettük, és tényleg olyan minőségi ugrást értünk el, amely egy sikertörténet lehet. Egyébként az ételek fotói megtalálhatók ott az asztalra lehelyezett kiadványunkban, amelyet a Nemzeti Team osztogatott, és próbálta bemutatni Magyarország gasztrokulturális értékeit Erfurtban.

2013 tervei és céljai között szerepel ugyanaz, amely céloknak megpróbáltunk megfelelni 2012-ben is, tehát hogy a hagyományaink megtartása mellett egy XXI. századnak megfelelő gasztrokulturális szövetség működtetése, üzemeltetése, védeni a hagyományainkat, szakmailag együttműködni a társszervezetekkel, képviselni Magyarországot és a magyar ételeket, valamint a magyar termékek piacra jutását elősegíteni belföldön és külföldön egyaránt.

Ezt azért gondoljuk így, ugyanis a magyar kiváló termékek, amelyek most már egyre jobbak és egyre több azonos és állandó minőségű alapanyaggal találkozunk vagy találkozhatnak kollégáink a konyhában, illetve a vendégek a fehér asztalnál, sokkal-sokkal jobbak és állandó minőségűek, és hol prezentálhatnánk ezt jobban, mint az éttermekben, illetve a közétkeztetésben, akiknek itt sikerül étkeznie.

Oktatási stratégiánkat megváltoztatjuk az előző évekhez képest, ugyanis ingyenes előadásokat tartunk az iskolákban, a miatt, mert úgy tapasztaltuk, hogy a pályaelhagyók létszáma egyre több és több a fiatal, 18 év alatti, szakmunkásképzőből, illetve tagiskolából kikerült kollégáink között. Vagy Magyarországot hagyják el és máshol vállalnak munkát, vagy éppen magát a szakács, cukrász, felszolgáló, mixer, bártender szakmát hagyják el és átképzik magukat. Vannak olyan ikonjaink, amelyek a régmúlta, illetve a közelmúlta mutatnak vissza, és ezek az ikonok egy ingyenes előadás keretében ismertethetik meg és szélesíthetik ki azokat a köröket, amelyeket a nemzetközi versenyek alapján tanultunk meg mi is a külföldiektől vagy éppen ők tanulták meg tőlünk.

A sport mellett ugyanígy a gasztronómiának is vannak nagykövetei, egy junior nagykövetet szeretnénk delegálni a Világszövetségbe, amely nagyon nagy dolog lenne, ugyanis ilyenekkel még nem rendelkezünk.

Nemzeti válogatottunknak az újragondolása, illetve az új team kiválasztása elindul 2013 januárjában, és a 2014-es luxemburgi kulináris világbajnokságra elkezdjük a felkészülést. Ugyanígy szeretnénk egy junior csapatot indítani. 2012-ben sajnos, junior csapatot anyagi okok miatt nem sikerült indítanunk az erfurti olimpián.

2013 tavaszán hazai válogatót fogunk tartani a WACS Global Chef Challenge, illetve a Hans Buskens Junior, illetve a Global Pastry Chef Challenge versenyeken. Itt a hazai

válogatóra 2013 tavaszán és a közép-európai versenyre 2013 októberében itt, Magyarországon, méghozzá Budapesten kerül sor.

2005-ben ezzel kapcsolatban volt egy nagy konferenciánk, egy európai konferencia, szeretnénk volna 2014-re a világszövetség konferenciáját Magyarországra hozni, ez még most jelen pillanatban elérhetetlen számunkra. Viszont 2014-ben megpróbáljuk a 2013-as év sikereit kihasználva, az európai konferenciát Magyarországra csábítani, amely több tízezer vendégéjszakát jelenthetne akár Budapestnek is.

A Worldskills, illetve az Euroskills versenyek hazai válogatóját 2013 januárjában tartjuk, 2013 júliusában Lipcsében pedig maga a verseny lesz.

És van még a Mintamenza Program, amelyről sokszor, sok helyen teszünk említést. A Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség kifejezetten üdvözli a programot, ugyanis az a menzaétel, amely most jelen pillanatban a gyerekeknek, illetve az időskorúaknak vagy kórházi elhelyezésnél azoknak a betegeknek az ágyára, asztalára kerül, nem felel meg az egészséges életnek, nem felel meg a jövőnek, a fejlesztendő követelményeknek. Ezt nem tudjuk támogatni, és ezt az új Mintamenza Programot támogatja a szövetségünk 2013-ban is.

Mindazt, amit elmondtam, a vezetőink és a tagjaink kimondottan társadalmi munkában végzik, mindenféle támogatás nélkül. Köszönöm, hogy meghallgattak, és akivel nem találkozok, annak kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e kérdés, vélemény? Alelnök úr!

Kérdések, észrevételek, vélemények

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Örülök, hogy a szakbizottságunk napirendre tűzte a gasztronómia kérdését, a szövetség vezetőjét meghallgattuk.

Egy pár kérdésem és észrevételem lenne. Az egyik: van a szövetség mellett egy hasonló nevű, de egyesületi formában működő másik társaság. Mennyire erősítik vagy gyengítik egymást?

A másik, hogy a képviselt szakmák közül én a magam részéről hiányolom a borászatot. Az egy külön, más világ, de elválaszthatatlan a gasztronómiától. Úgy gondolom, hogy a szövetség respektjét emelné, illetve mindenki élvezné annak előnyét, ha a Magyar Gasztronómiai Szövetség borászati részleggel vagy tagozattal is működne.

A képviselt szakmák közül még a henteset kérdezem, mert amúgy mellőzött terület, holott azért a szakmában lévők tudják, hogy az egy szintén más világ, de elválaszthatatlan a szakácstudománytól.

Még egy észrevételem van: szeretném tolmácsolni a vidéken, most konkrétan Zala megyében több nagyvárosban bekövetkezett változás miatti felháborodást. A megyei jogú városokban városi szinten változtattak az iskoláknak főző vállalkozások tekintetében. Elképesztő minőségromlás és mennyiségromlás tapasztalható. A szülők felháborodásukban már tiltakozó akciókat szerveznek.

Kérem önöket, hogy a maguk eszközeivel nézzenek ennek utána. Szép dolog a költségtakarékosság és a racionalizálás, de ez már olyan mértéket öltött, ami már a minőség, és hangsúlyozom: a mennyiség rovására ment számtalan zalai általános iskolában, óvodában. Úgy gondolom, hogy a szakmának ez ellen fel kell emelnie a hangját, kérem is, hogy foglalkozzanak ezzel, mert elképesztő állapotok uralkodnak.

Én a munkájukhoz sok sikert kívánok, minden idegenforgalomban részt vevő embernek maradandó emléket, élményt, vagy esetleg rossz emléket ébresztenek a gasztronómiai tapasztalatai, ezért vallva azt, hogy mindenkit a gyomrán keresztül lehet megfogni és kedves emlékeket ébreszteni benne, én minden gasztronómiai vonatkozású, jó

értelemben vett kezdeményezést támogatok, és ha bármiben tudunk segíteni, akkor kérem, ezt jelezzék. További jó munkát kívánok!

ELNÖK: Köszönöm. Kovács Ferenc képviselő úr!

KOVÁCS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Először is köszönjük szépen a beszámolót. Én nagyon örülök neki, hogy van egy ilyen sikeres gasztronómiai társasága is Magyarországnak. Ennek elsősorban azért örülök, mert úgy tűnik, hogy sikerül végre kitörnünk a Venesz-büvöletkörből és sikerül teljesen átdimenzionálni a magyar vendéglátás területét, mert egészen addig nem leszünk sikeresek, míg le nem zárjuk azt a korszakot, amely sajnálatos módon az '50-es, '60-as évek konyhakultúráját jellemezte, és ez alapján tanították Magyarországon is a vendéglátáshoz kapcsolódó szakmákat.

Valóban igaza van alelnök úrnak, a konyha mészáros a egy speciális szakma, annyira speciális, hogy azért általában a hentessel nem kell összekeverni, és ebben teljesen egyetértek. Azt viszont nem értem, amit mondott a gyermekélelmezésről, mert nagyon szigorúak a normatívák. Tehát az élelmezésvezetőknek kötelességük betartani kalóriára lebontva, pontosan a kisgyerekek étkezésében lévő nyersanyagok mennyiségét. A minőségen lehet vitatkozni, mert van szakács, aki ügyesebben főz, van, aki kevésbé ügyesen főz, de mennyiségileg a kisgyerekeknek, az óvodásoknak, alsó tagozatosoknak nagyon kőkemény a normatíva. Persze, mindenben lehet spórolni, ez viszont annak a felelőssége, aki megbízza ezeket a cégeket azzal, hogy mit csináljanak, vagy hogy ők főzzenek egy ilyen menzán vagy közétkeztetésben.

Úgy gondolom, hogy ez nem a szakácsokat vagy a konyhán dolgozókat minősíti, hanem azokat, akik már eleve olyan feltételeket teremtenek, amiből nem tud jobbat kihozni a szakember. Nekem vannak nagyon pozitív tapasztalataim is, személyre bontottan tudnak főzni nagy cégek kórházak területén, tudok olyanokat mondani, ahol az óvodában, bölcsődében nagyon kiváló ételeket csinálnak, nagy cégek is, és tudok olyat is mondani, ahol az önkormányzat a saját kezében tartotta a konyhát, és bizony, akadozik az ellátás és elég komoly gondok vannak.

Azért itt a gyermekélelmezéshez, illetve a menzához kapcsolódóan el kell mondani, hogy az egy nagyon nagy könnyebbség, hogy kormányunk gyakorlatilag egyik első intézkedése az volt, hogy engedélyezte a helyben termelt termékek felvásárlását és konyhán történő hasznosítását. Ez kulcskérdés, mert a szállítási költségek megspórolásával lehet, hogy itt lehet kiegyenlíteni azokat a normatívákat, mert hozzáteszem, a menzáknak a normatívája, a felnőttétkeztetés normatívája sajnos, forintos, ellentétben a gyerekek normatívájával. Ott fordítva van meghatározva, hogy mennyiért kell előállítani egy adag ételt, és azt általában 10 vagy 100 adagra kalkulálják, de a gyereknormatíváknak nagyon kemény feltételei vannak, ott kalóriára lebontva, mindenre, hogy egy gyereknek mennyit kell kapni, és ott a felelősség azé, aki ellenőrzi őket.

Még egyszer gratulálok az eredményekhez, úgy gondolom, hogy ebből még több jó sikerül, és egynek nagyon örülök, hogy végre nem Budapest-központúan szerveződik valami, hanem egész Magyarországot átölelve, és valóban bebizonyítva azt, hogy vidéken is kiválóbbnál kiválóbb szakemberek dolgoznak. Köszönöm a munkájukat.

ELNÖK: Horváth képviselő úr!

HORVÁTH ANDRÁS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Először én is szeretnék gratulálni az eredményekhez, és én a beszámolóból is meg az utóbbi időszakban saját tapasztalataimból is azt a munkájukat szeretném kiemelni és külön üdvözölni, amely a Mintamenza Program.

Azt gondolom, hogy amiről itt képviselőtársunk, alelnök úr beszélt, pont a Mintamenza Program lehet az, ami a gyerekek étkezésébe egy olyan új szint hozhat, olyan egészséges ételekből álló ételsorokat, ami mindenképpen sokkal nagyobb támogatást is megérdemelne, mint ami jelenleg van, bár tudom, hogy Békés megyei halból próbálnak most csodákat csinálni az ön kollégái. Én bízom benne, hogy nagyon sikeres lesz ez a program, hiszen a gyerekeinket egészséges életmódra, egészséges táplálékkal, magyar alapanyagból látná el.

Én még egyszer szeretnék ehhez külön is gratulálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szilágyi úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Nekem kérdéseim lennének. Az első alelnök úrhoz kapcsolódik, tehát hogy milyen a kapcsolat a magyar szövetségekkel, vagy hogy egy kicsit megvilágítaná, arra lennék kíváncsi sportnyelvre lefordítva, hogy itt is van egy nemzetközi szövetség, aki elismeri mondjuk a magyar szövetséget, és így lehet elindulni a versenyeken, vagy pedig úgy képzeljük el a nemzetközi versenyeket, mint mondjuk a bokszt világában, hogy van több szövetség, aki rendez versenyeket, és ezek között rangsorok vannak? Ha esetleg így van, akkor hol helyezkedik el mondjuk ez a kulináris olimpia? Ez az egyik kérdésem.

A másik, hogy olvastam, hogy közösen véleményezték az Artisjus 2013. évi díjszabásának tervezetét, ha erről esetleg egy pár mondatot kaphatnánk, vagy akár ha valamikor megkaphatnánk mondjuk e-mailben a véleményezést, akkor azt megköszönném.

A harmadik kérdésem pedig az lenne, hogy tényleg valóban nagyon komoly munkát végeznek az itt leírtak alapján, milyen forrásokból teszik? Erre lennék kíváncsi. Tehát kapnak-e állami forrást, van-e bármilyen állami forrás vagy pedig önerőből végzik ezt a tevékenységet, amelyek itt le vannak írva? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szintén a Mintamenza Programot szeretném kiemelni egyrészt, és elkezdődött egy egyeztetés a kormánnyal, hogy hogyan lehetne a közétkeztetést egészségesebb szintre emelni. Tehát rendkívül fontos az, én is csatlakozom az előttem szólókhoz, hogy főleg a gyermekek egészséges étkeztetésben részesüljenek, és azt szeretném még elérni, hogy ne legyen drágább ez az egészséges étkeztetés, mint a jelenlegi forma, és szakemberek szerint ez megoldható akkor, ha a közbeszerzések, az együttműködések javulhatnak.

A másik, amiért igazán szót kértem, az az, hogy a gasztronómia tulajdonképpen egy kirakat és egy igen jelentős vonzerő lehet a turizmus területén. Ennek okán rendkívül fontos volna, hogy nemzetközi szinten jó eredményeket érjünk el, és ez gazdasági érdek. Azt gondolom, hogy ilyen formában a turizmus tárcának segítenie kellene ezt a folyamatot. Egyrészt a versenyekre való felkészülés és a versenyeken való részvétel az, ami rendkívül fontos.

A másik, amire gondoltam, az az, hogy sokkal jobban oda kellene figyelni a konferencia turizmus résztvevői esetében, hogy milyen ellátást kapnak. Tehát jó, legyen valami ebéd, valami vacsora, legyünk túl rajta, és a szakmai részre koncentráljon a szervező, hanem szerintem rendkívül fontos az, hogy jó minőségű ételt kapjanak és egy élményt jelentsen számukra, mert ha ezzel hazamennek és elmondják, hogy jó volt a konferencia, de az az igazság, hogy ilyen jót én még nem ettem, és ilyen jó konferenciaszervezés még nem volt, akkor az ételre is oda kellene figyelni.

Van még egy területe ennek a marketing munkának, mégpedig az, hogy Európa jelentősebb városaiban nyitni kellene - és ezt támogatni kellene egyébként a kormányzatnak is - olyan speciális konyhákat, amelyek Magyarországról viszik az alapanyagot és nem ott szerzik be. Tudjuk, hogy jelentős különbségek vannak, és ez nyilvánvalóan többletköltséget jelent, de be kellene vinni a köztudatba, hogy nemcsak francia, nemcsak olasz, nemcsak mondjuk kínai konyha létezik a világon, hanem legalább olyan jó magyar konyha is van.

Azt gondolom, hogy ez turisztikai vonzerő is lehet. Erre sokkal jobban oda kellene figyelni, és tudatosan kellene ezen a területen építkezni. Úgyhogy én ezt szeretném kiemelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e más vélemény, hozzáfűznivaló? Alelnök úr!

ZAKÓ LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm. Miután Kovács képviselőtársunk visszautalt a kérdésemre, én itt az interneten gyorsan rákerestem, nem kívánom nevesíteni azt a céget, amelyik az ország több megyéjében, több iskolájában főz. Nem fogok felolvasó órát tartani, zöldborsófőzelék paradicsomlevesel, panaszkodnak, a HírTV foglalkozott az üggyel. Ráadásul panaszkodnak, hogy ha nem emelnek árat, akkor nem tudják tartani a normákat, mint ahogy írásban fordultak, itt olvasom, a minőséggel kapcsolatban, egy és ugyanazon kft.-ről van szó, amelyik érdekes módon az ország több megyéjében, több megyei jogú városában egységesen elnyerte a közétkeztetést. De akkor is egy példával élve, mindenhol kialakult rendszere volt, konyhán dolgozókat elbocsátottak a közös nagy konyhára való behívás utáni költségtakarékosság céljából. Csak azért ragadok le ennél a példánál, mert ha a gyermekek a menzán keresztül - kérem, hogy a szövetség foglalkozzon ezzel a kérdéssel - így indulnak el, hogy a minimálisat sem kapják meg, ami jár nekik, valamint a véleményük, a felfogásuk az étkeztetéssel, az étkezéssel kapcsolatban úgy indul, ahogy most elindítják őket az iskolába, óvodába, annak rossz vége lesz.

Tehát nagyon kérem ismételtén, csak azért kértem szót, hogy elmondjam, hogy nem a levegőbe beszéltem, hanem nyomon követhető a cég történetén keresztül sok embernek a vesszőfutása. Kérem, hogy foglalkozzanak vele, és jelezzenek bármit, vagy szólaljanak meg az ügyben. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e más? *(Nincs jelzés.)* Én is hadd gratuláljak. Az anyag különösen színvonalas, különösen jó. Kérdéseim hadd legyenek. Mit jelent a bártender és a barista? Lehet, hogy csak én nem tudom, és mindenki más tudja, de én nem tudom. Ha lehet, akkor ezt szívesen meghallgatnám.

Amit a magyar konyháról Hadházy képviselő úr mondott, szerintem jó a magyar konyha, van egy nagyon-nagyon hatékony magyar konyha, viszont amit Kovács képviselő úr mondott, hogy nem az '50-es évek magyar konyhájáról beszélünk már, hanem a modernről is, és azt gondolom, hogy a hagyományosat és a modernet ötvözni, ez az igazi.

Ha megnézem a képeket, hogy hogyan lehet megenni ezeket az ételeket, azt nem tudom pontosan, de gyönyörűnek gyönyörűek természetesen. De én mindig attól tartok, hogy ha ugyanolyanok leszünk, mint a többi, akkor igazából el is veszíthetjük azt a sok-sok magyar értéket, ami bent van a mi gasztronómiánkban. Biztos vagyok abban, hogy más is tapasztalja, hogy azokon a fogadásokon, azokon a tanácskozásokon, ahol ezek a nagyon gyönyörű ételek vannak, ott lehet, hogy nagyon jó nézni, de nem biztos, hogy jó enni.

Tehát egészen biztos, hogy ha a slambuc, a paprikás krumpli szép kivitelben és finoman megjelenik sok helyen, annak is nagyon komoly értéke van. De ezt önök egészen biztos, hogy jobban tudják, mint én. Talán a magyar termékek, a magyar alapanyagok, amelyek nagyon fontosak, hogy meg tudjanak jelenni a gasztronómiában.

Azt nem tudom pontosan, hogy ha a képzést nézzük, ha végeznek ezek az emberek a különböző szakmákban, el is tudnak-e helyezkedni, jó helyük van-e az országban, nincsen-e alulképzés, nincs-e túlképzés, miért mennek esetleg külföldre, ami nem feltétlenül baj, hogy elmegy külföldre, hiszen ott is lehet tanulni, csak jöjjön vissza utána. Csakhogy a szakképzés igazából hogyan tapasztalja, fel tudja-e venni a magyar gasztronómiai gazdaság - mondjuk így - az ott képzett embereket?

Én tanítottam a szolnoki főiskolán, a kereskedelmi és vendéglátó-ipari főiskolán, ott a húsleves-készítés buktató tantárgy volt, és először mi, akik nem ezt tanítottuk, teljesen el voltunk képedve, de aztán kiderült, hogy olyan minőséget kell megkövetelni egyébként, ami már akkor nagyon magas szintű volt, és a húsleves-készítésből képes volt félétet ismételtetni, kis túlzással persze a főiskola. Tehát nagyon-nagyon oda kell tudni figyelni arra, hogy milyen a minőség, amit elvárunk a gyerekeinktől máshol, és a szarvasi afrikai harcsa már magyar harcsa végül is, tehát azt gondolom, hogy az is magyar termék.

Akkor a legvégén a gyermekétkeztetésre kitérve. Természetesen a borsófőzelék és a paradicsomos káposzta, ha egy-egy cég ilyet készít, gondolom, nem jó minőségben, az lehet példa, de temérdek főzőkonyha van az országban. Temérdek helyen főznek, és azt gondolom, hogy nagyon-nagyon sokan, a helyek zömében kiváló minőségben. Én szolnoki példát tudok mondani, 17 főzőkonyhánk van, mindegyik külön-külön lát el intézményeket, nagyon magas minőségben. A norma pedig adott, de azt gondolom, hogy az megint szakácskérdés is, hogy hogyan és mit tud belőle kihozni. Ez ügyben az nagyon fontos, hogy az illetén konyhák ellenőrzése, amiről alelnök úr beszélt, az nagyon szigorú legyen. Csak nehogy eljussunk oda, mint a művészeti iskolák finanszírozásának kérdésében, hogy azért, mert volt egy nyíregyházi, aki gazember volt, ezért aztán az országban mindenhol csökkenteni sikerült a művészeti alapképzés normatív támogatását. Nehogy az legyen, hogy abból indulunk ki, hogy van egy, aki rossz, aztán az összes többi gyenge lesz a végén.

Azt gondolom, hogy erre is mindenképpen önöknek van rálátása és figyelni kell, lehet, hogy önöknek is kell valami minőségi rendszert kialakítani a gyermekétkeztetésben is, de lehet, hogy ez nem pont az önök feladata, hanem csak segíteni tudnak ebben a kérdésben.

Még egyszer gratulálok a munkájukhoz! Szerintem, amit itt látunk, az egy kiváló valami, és ha még az integráló szerepük erősödik, azt gondolom, hogy nem baj, hiszen sokféle területen tudnak együttműködni másokkal. Egyet mindenképpen kérnék, csatlakozva Szilágyi képviselő úrhoz, hogy az Artisjus gondolat körben, hogy ki, mennyit és hogyan fizessen azokért a mondjuk zeneipari szolgáltatásokért, ezt már Kovács képviselő úr is jelezte, hogy jó lenne, ha ebben a törvényben akár a módosítást együtt önökkel meg tudnánk fogalmazni, azt meg is köszönnénk, és ha ebben segítenének nekünk, azt gondolom, hogy az komoly előrelépés lehetne.

Önök következnek.

Krivács András, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnökének válasza

KRIVÁCS ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke: Alelnök úrnak volt az első kérdése a másik szakmai szervezet, amely kimondottan gasztronómiai. Több ilyen szervezet van, körülbelül tíz szervezet van Magyarországon kisebb-nagyobb. A mi taglétszámunk 1200 fő, az összes többi gasztronómiával foglalkozó szervezetnek a taglétszáma nem éri el a 3-400 főt összesen. Egyébként gondolom, hogy alelnök úr a Gasztronómiai Egyesületre gondolt. Nem rossz a kapcsolatunk, voltak viharos kapcsolatok, ők kimondottan csúcsgasztronómiával foglalkoznak, mi pedig a hagyományőrzéstől egészen a csúcsgasztronómiáig. Tehát itt közte van a közétkeztetés, a katonai csapat, a gyermekétkeztetés, az éttermek és magát a csúcsgasztronómiát is érintjük. Ezt minden évben 2-3 nagyon remek versenyen, magyarországi, illetve európai vagy világversenyen tudjuk megmérettetni magunkat. Egyébként tagjaink nagy többsége több százmillió forintos vagy

több milliárd forintos éttermeket, szállodákat vezet, mint szállodaigazgató vagy fősf, élelmezésvezetőként dolgozik a közétkeztetésben.

Szóval a kapcsolatunk a másik szövetséggel nem rossz, megpróbálunk ugyanabba az irányba menni. Sokkal több dolog van, ami összetart bennünket, mint ami szétválaszt, természetesen a minőség az, ami előrevizsi a dolgot. Tehát ők hiába csúcsgasztronómiával foglalkoznak, mi pedig sokkal szélesebb körben, de az a minőség rovására nem mehet. Tehát mindenkinek egyértelműen a minőség az, amelyen irányba mennünk kell.

A sommelier szakbizottsággal kapcsolatban: tehát van nekünk ilyen szakbizottságunk, amely kimondottan sommelier, azt hiszem, a 2. oldalnak a szervezeti felépítései között a jobb oldalon a harmadik a sommelier szakbizottság, és a tavalyi évnek a borásza, Fabók Mihály úr is a szakbizottságunk tagja, egyik nagy borászunk.

A hentesekkel valóban nem foglalkozik a szövetségünk, megpróbálunk erre is odafigyelni, és teljesen egyetértek abban, hogy azok a speciális hentesek, illetve hússal foglalkozó szakemberek eltűntek a boltokból, illetve a hentes szaküzletekből, amelyek régen voltak. Egy vidéki hentes vagy olyan ember, aki bontással foglalkozik, ők még szét tudják szedni a jószágot, bármelyiket, de nem vagyok benne biztos, hogy azok a kollégák, akik most kerülnek ki az iskolapadból, ők ugyanezt végre tudják hajtani.

A menza programra visszatérve: igen, 2008-ban indult el ennek a programnak a kezdeményezése, amely három héttel ezelőtt egy projektnyitó rendezvény keretében itt, Budapesten lett meghirdetve. A tisztiorvosi hivataltól a tisztifőorvos, illetve a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség, öt minisztérium állt e mellé az ügy mellé, és megpróbáljuk a szakmai felügyeletét ellátni ennek a dolognak, tehát hogy tényleg olyan ételek kerüljenek az asztalra a gyerekeknek, időskorúaknak, betegeknek vagy éppen fogvatartottaknak, akik élvezik a börtönöknek a „négycsillagos” kosztját.

Mindenféleképpen 2008-ban Békéscsabáról indult ez a kezdeményezés, ott felmérték az iskolák menzai programját, és valóban volt ilyen, amelyet alelnök úr is mondott, hogy olyan szénhidrátbombát kaptak a gyerekek, amellyel egyenesen arányos volt a cukorbetegség. Most azokban az intézményekben, ahol a menza programot bevezették, ott meg kell nézni, hogy tényleg hallal próbálkoznak, gyümölccsel próbálkoznak, és azt a szénhidrátbombát, amelyet otthon a gyerek magához vesz, azt megpróbálják az iskolákban az élelmezésvezető, illetve a szakács kollégák visszaadni egy picit, hogy minél egészségesebbek legyenek a gyerekek, vagy éppen akik a kórházakban bent fekszenek.

2012. március 27-e volt a fordulópontja, hogy a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség egy picikét megújult, ugyanis új elnökséget választott, és ez az elnökség kezdte meg az új munkáját. Teljesen jól látszik az, hogy mennyire nem a régi hagyományoknak megfelelő, tehát nem a Venesz-könyv által megírt, csak pörkölt és csak pörköltalap, hanem egy picikét a csúcsgasztronómia felé vettük az irányt. De meggyőződésünk, hogy a múltunkat nem szabad megtagadnunk. Hiába a '60-as években vezették be, egy nagyon rossz irányzat volt, hogy egy világversenyre ki kell mennünk, és olyat kell csinálnunk, amely senkire nem jellemző, csak a magyarokra, és ekkor jött az a túlpaprikázott, túlfűszerezett ízvilág, amelyet sokan most is a magyar konyhának eredeztetnek, de mi, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség a régi erdélyi konyhavilágot eredeztetjük magunknak.

A világversenyekre visszatérve, itt képviselő úr jelezte, hogy a WACS, mint világszövetség hogyan választja ki a tagjait. Az első között, 1928-ban csatlakoztunk ehhez a kezdeményezéshez, amelynek 93 nemzet a tagja és több millió személyi tagja van. Forrás az nincsen rá, tehát mindenki saját forrásból és a szövetségünk is állami támogatás nélkül megy el versenyezni világversenyekre. A legmagasabb rangú az olimpia, aztán a világverseny, amely 2014-ben Luxemburgban lesz.

Egyetértek, itt volt egy olyan mondat, azt hiszem, Hadházy képviselő úr mondta, hogy nem elég jónak, élménynek kell lenniük az ételeknek és hol prezentálhatnánk legjobban, mint

az éttermekben. Kollégáimmal teljes mértékben ezen vagyunk, hogy a magyar konyhát nemcsak Magyarországon ismertessük meg az idelátogató külföldi turistákkal, illetve a magyar vendégekkel, hanem külföldön is. Több kollégánk dolgozik a téli hónapokban Svájcban, illetve Csehországban, és kimondottan a magyar konyhára jellemző ételeket, étlapokat készítenek, és árulnak.

Szorosabb eredményt, tehát egy ilyen harmadik és ötödik hely környékére gondolunk, amelyet a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség előirányoz magának. Kormányzati segítség nélkül nem megy, ugyanis összehasonlítva a külföldi nemzetek versenyző csapataival, míg egy német, illetve svájci csapat, nemzeti team 50 ezer euróból és 100 ezer svájci frankból készül egy világversenyre, addig mi nulla forint állami támogatással nem tudunk labdába rúgni ezek mellett a csapatok mellett.

A bártenderre, illetve a baristára rátérve. A bártender a mixer, a barista pedig az, aki a kávéval foglalkozik.

Elnök úrtól elhangzott, hogy a magyar alapanyagokat minél jobban a piacra kellene helyezni, mi ezen vagyunk, az erfurti olimpiára is magyar termékekkel mentünk, és úgy gondolom, hogy mindenféleképpen a jövőben is ezt kell hogy megcélazzuk.

A szakképzés pedig mindenféleképpen hagy maga után némi kívánnivalót. Kollégáink csaknem minden esetben azért mennek el, mert a külföldi fizetés jobb, ez általában a Győr-Moson-Sopron megyei kollégákra jellemző, volt olyan étteremtulajdonosi csapat, aki egyik reggel úgy ébredt, hogy már nem volt munkatársa, ugyanis mindenki a határon túl, Ausztriában vállalt munkát. Ők általában 3-4-5 hónap után visszatérnek Magyarországra, ugyanis meglátják, hogy ott sem kolbászból van a kerítés, sokkal minőségibb munkát kell letenni az asztalra ahhoz, amit itt tőle megköveteltek és nem minden esetben tudnak beilleszkedni. De a pályaelhagyók aránya nagyon nagy, ezt nem tudjuk mire vélni, erről 2013 májusáig szeretnénk egy dolgot elkészíteni és kiértékelni, hogy miért is van az, hogy 10-ből 7 ember, aki elvégzi a szakmunkásképző intézményt, az már nem megy tovább ebben a szakmában tanulni és nem is képzí magát, hanem egyszerűen átképzí magát. Tehát nem tudjuk mire vélni, úgyhogy a szakmunkásképzés nem sok, éppen fel tudjuk tölteni a hiányzó állásokat, legalábbis ez a mi tapasztalatunk.

Az Artisjus-os megkeresésre pedig e-mailben mindenféleképpen el fogjuk küldeni a pontos állásfoglalásunkat, mivel egy másik tagszervezettel együtt adtuk ezt be, mind a kettőnk álláspontja teljesen megegyezik ebben a formában, és akkor képviselő úrnak és elnök úrnak is el fogjuk ezt küldeni az e-mail címére.

Azt mondtam, hogy nincsen forrásunk, tehát abszolút nincsen forrásunk, és nem is tudom, hogy mikor volt utoljára, amikor akár működésre, akár versenyzésre kaptunk volna. Nagyon-nagyon nehéz így felvenni a külföldi team-ekkel a versenyt.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ezt az Artisjus-os anyagot minél hamarabb kérnénk.

KRIVÁCS ANDRÁS, a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöke: Ezt még a mai nap folyamán átküldjük.

Szavazás a tájékoztató elfogadásáról

ELNÖK: A bizottság titkárságára, és persze akkor Szilágyi úrnak is küldjük ki. Vagy ha nekünk, akkor mi továbbítjuk mindenkinek. Köszönjük szépen, hogy itt volt. Aki elfogadja a tájékoztatót, emelje fel a kezét! (*Szavazás.*) Köszönöm szépen.

A bizottsági ülésünknek vége, köszönöm az aktív és hatékony munkát. Ebben az évben ez volt az utolsó bizottsági ülésünk, mindenkinek boldog karácsonyt, az új évben mindenkinek minden gondolatának legalább a fele valósuljon meg. Azt kívánom, hogy a bizottság hasonlóképpen tudjon működni, mint eddig működött. Akit megbántottam volna az

elmúlt bizottsági üléseken, azoktól elnézést kérek, aki engem bántott meg, azt én elkönyveltem, megnyugodtam, békében vagyok. *(Zakó László: De nem bocsátott meg, elnök úr! – Derültség.)*

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, biztos, hogy az utolsó?

ELNÖK: Nem biztos, de eddig úgy terveztük. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 48 perc)

Szalay Ferenc
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlászky Éva